

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۲/۱۳

محمد انور اختر

د افغانستان جمهوریت د سقوط عوامل

د پاکستان رول

(درېیمه برخه)

په رڼا ورځ د امریکایانو غولونه

له شپون سره میږي ځرولي، له لېوه سره میږي ماتولي. (متل)

سره له دې چې پاکستان له امریکایانو سره د ترهگری پر وړاندې د اتحاد تړون لاس لیک کړی و او امریکایي ځواکونو ته یې هر ډول اسانتیاوې ورکړي وې. بیا هم پاکستان هغه دوه مخي لوبه پیل کړه چې (له شپون سره یې میږي ځرولي او له لېوه سره یې میږي ماتولي) کله چې پاکستانیو چارواکو له امریکایانو سره د افغانستان په اشغال او د طالبانو د امارت په پرزولو کې مرسته وکړه نو بیا یې په افغانستان کې خپله نیابتي، استخباراتي جگړه پیل کړه، په داسې حال کې چې د سپتمبر د یوولسمې په بریدونو کې پاکستان مرسته کړې وه.

ځینې پټ اسناد چې وروسته څرگند شول د پاکستان جاسوسي ادارې (آی، اېس، آی) د ۲۰۰۱ز، کال د سپتمبر د یوولسمې په ترهگریزو بریدونو کې مخامخ لاس درلود لکه څرنګه چې (وال سټریټ ژورنال) د ۲۰۰۱ز، کال د اکتوبر پر لسمه نېټه ولیکل: «جنرال محمود احمد (آی، اېس، آی) مشر له سعید شیخ یا احمد عمر الشیخ سره چې د انگلستان تبعه دی او په لندن کې له اقتصاد څخه فارغ شوی دی، د سپتمبر د یوولسمې بریدونو مالي مسؤل و، سعید شیخ د جنرال محمود احمد له هدایت سره سم، سل زره امریکایي ډالر محمد عطا ته چې د یوې اختطاف شوي الوتکې پیلوټ و، ورلېږلي وو، لکه څرنګه چې وروسته د امریکا د فشارونو له امله جنرال محمود له دندې گوښه کړای شو.» (کریم پیکار پامیر: بررسی وقایع افغانستان، ۸۲ مخ)

د پاکستان د (آی، اېس، آی) پخواني مشر جنرال اسد دراني د الجزیرې له خبریال مهدي حسن سره مرکه کړې وه، خبریال له اسد دراني پوښتنه کوي وايي: «امریکایانو هغه ټولې پیسې د دې لپاره درکړي وې چې ستاسو پر سترگو او ورځو باندې مین وو، که یا یې د دې لپاره درکړي وې چې د دوی له دښمنانو ملاتړ وکړی او هغوی ته امن ځایونه ورکړی؟»

جنرال دراني: «مور هغوی ته دوکه ورکړه.»

خبريال: «ستاسو د خبرې پر بنسټ، په دې وروستيو کلونو کې پاکستان یو ځایین او دوه مخی هېواد دی؟»
جنرال دراني: «که چېرې تاسو په سرکس کې هم مهاله پر دوو آسونو باندې سورلی ونه کړای شئ، په سرکس کې ستاسو شتون ته اړتیا نه شته.» (هماغه کتاب، ۹۷۸ مخ)

«د ۲۰۰۸ز، کال د جولای په میاشت کې د امریکا د لویو درستیزانو د کمېټې رییس مایک مولن له پاکستان څخه وغوښتل چې د حقاني شبکې پر ضد عملیات وکړي نو د پاکستان د پوځ لوی درستیز کیانی په ځواب کې ورته وویل: دا ډېر خراب وخت دی، هغه نه غواړي په داسې وخت کې خپل دوست ځان ته دښمن کړي چې د پاکستانیو طالبانو سره په جگړه لګیا دی.» (کارتر ملکازیان: په افغانستان کې د امریکا جگړه. ژباړن: عبدالباري جهاني، ۲۵۷ مخ)

د پاکستان منافقت او د امریکایانو تېراستلو او دوه مخي لوبې په اړه افغان توکمه امریکایي، زلمی خلیل زاد وايي: «په پاکستان کې د القاعدې د لوړپوړو غړو د له منځه وړلو په اړه د واشنگټن ټینګار، پاکستان دې ته اړ کړی و چې دوه مخي لوبه پیل کړي، پاکستان له متحده ایالاتو سره د ترهگری پر وړاندې د مبارزې په برخه کې پر همکارۍ سربېره د طالبانو، حقاني شبکې او نورو سخت دریځو ډلو ملاتړ ته دوام ورکاوه، د پاکستان له خوا د افغانستان د بې ثباته کولو دوامداره هڅې، د هند په اړه د اسلام آباد په وېره کې نغښتي وې.»

خلیل زاد زیاتوي: «د ۲۰۰۳ز، کال تر پسرلي پورې د پاکستان دوه مخي لوبه برېنده شوه، د ترهګرو ډلو مشران په لوېدیځ پاکستان کې خوندي شوي وو، مور کړه راپورونه تر لاسه کړي وو چې (آی، اېس، آی) هغو ډلو ته پیسې، وسلې او روزنه ورکوي چې د کرښې دې غاړې ته په افغانستان کې بریدونه ترسره کوي، لوړپوړو افغان چارواکو

څو ځلي ولسمشر [بوش] او نورو مشرانو ته له طالبانو سره د پاکستان د مالي مرستې او پټنځايونو په اړه مالومات ورکړي وو، د پاکستان په اړه شواهد ورځ تر بلې زياتيدل خو ولسمشر او نور امريکايي مشران چمتو نه وو چې د پاکستان د دوه مخي لوبې په اړه گام پورته کړي. د طالبانو پر ضد د پرويز مشرف لومړۍ همکاري د دې لامل شوي وه چې ولسمشر بوش له طالبانو سره د پاکستان د پټې مرستې پر موضوع باور وکړي، د امريکا د بهرنيو چارو وزير، کولن پاول او دفاع وزير رمزفيلډ هم پر مشرف باور درلود ځکه مشرف هغه مهال د خپل رژيم پر ضد، له راپورته شويو اورپکو سره جگړه پيل کړې وه، په داسې حال کې چې د بوش اداره په پاکستان کې د طالبانو د پټنځايونو په اړه بې دريځه وه، په افغانستان کې د امريکا پوځي او څارگر مشران اندېښمن وو.

زلمی خليل زاد ليکي: «دا مهال په ۲۰۰۳ز، کال کې په کابل کې د امريکايي پوځيانو مشر جنرال (جان واينس) د څارگر لاسوندونو د ارزونې په موخه يو کميسيون جوړ او يوازينی امريکايی جنرال و چې د ۲۰۰۳ز، کال په سپټمبر کې يې په ډاگه وويل چې طالبان د بيا راغونډيدو په موخه په پاکستان کې له خوندي پټنځايونو کار اخلي، ما ياده مسئله له امريکايي مشرانو سره راپورته کړه خو گټه يې ونه کړه.» (زلمی خليل زاد: استازی... ژباړن: لطف الله لطف. ۲۳-۲۳۶)

زلمی خليل زاد وړاندې ځي ليکي: «... تر ټولو ستر وړانوونکی پاکستان و، ما به په منظمه توگه د ايران د سفير رضا ابراهيمي په گډون د نورو مهمو سيمه ييزو هېوادونو له سفيرانو سره ليدل، د پاکستان تگلاره زموږ د هڅو پر مخ ستر خنډ و. يو وخت ما او په پاکستان کې د متحده ايالاتو سفيرې (نانسي پاول) واشنگټن ته غبرگ پيغامونه واستول، ما هغو څارگريزو مالوماتو ته گوته ونيوه چې د پاکستان د دوه مخي لوبې څرگندونه يې کوله، پاکستان به د القاعدې يو شمېر غړي نيول خو په ورته مهال کې به يې له طالبانو، حقاني شبکې او حزب اسلامي سره مرستې کولې، د پاکستان تر کنټرول لاندې لوېديځې سيمې د ترهگرو لپاره پر داسې خوندي ځايو بدلې شوي وې لکه د سپټمبر له پېښې مخکې چې افغانستان و. افغان جنګيالي د راغونډيدو، روزنې تجهيز او اوسيدو لپاره په پاکستان کې خوندي وو، حتا القاعده هم د خپلو کمپونو پر جوړولو لگيا وه، دغه کار په افغانستان کې زموږ د هڅو او ماموريت پر وړاندې زياتيدونکی خطر و، که پر امريکا بل ترهگريز بريد شوی وای، نو متحده ايالاتو په ډراماتيک ډول له غبرگون پرته بله چاره نه درلوده.» (هماغه کتاب. ۳۷۱-۳۷۲)

په اسلام آباد کې د امريکا سفيرې نانسي پاول له خليل زاد څخه غوښتنه وکړه، له هغو رښتينو څرگندونو تېر شي چې د پاکستان د دوه مخو کړنو په اړه يې سپينې خبرې کولې، خليل زاد ليکي: نانسي پاول وويل: «پاکستان د باور وړ ملگري دی او د همکارۍ په برخه کې تر هر چا مخکې دی.» د هغې په نظر پاکستان نه شي کولی هر هغه څه کنټرول کړي چې افغان پولې ته څېرمه په ناکنټروله سيمه کې رامنځ ته کيږي. پاکستاني ځواکونه د حکومت تر ادارې، قبائلي سيمې (فاتا) ته ځواکونه استولي وو چې له هماغه ځايه جنګياليو خپل عمليات کول، متحده ايالات اړ وو د يادې سيمې په خوندي کولو کې د پاکستان ملاتړ وکړي، آن افغانستان او پاکستان ته د سفيرانو په يو آزاد بحث کې د ولسمشر [بوش] د ادارې تگلاره بدله نه شوه، امريکايي مشرانو دا خبره د پاکستان له خوا د القاعدې د ځينو غړو په نيولو کې د برياً پر مټ توجيه کوله.»

هغه ليکي: «زه نا هيلې شوی وم، يوازي په څرگند ډول مې په پاکستان کې د پټنځايونو په اړه څرگندونې کولې شوي، يوه ورځ نانسي پاول زنگ راته ووايه چې د يادو مسئلو په اړه له سپينو څرگندونو تېر شم. ځکه چې له مشرف سره د کار په برخه کې له ستونزو سره مخ ده.»

ما ورته وويل، زه چې څه وايم سم نه دي؟ هغې ځواب رانه کړ، که هغې ويلي وای چې د پاکستان پوځ جنګياليو ته پټنځايونه او مرستې ورکوي نو موږ بايد دې مسئلې ته نوي تگلاره پيدا کړي وای، ما ټينگار وکړ: آغلي سفيرې! زه هره ورځ هغه استخباراتي مالومات لولم چې حکومت ته د پټنځايونو په اړه رارسيري، زه نه پوهېږم چې تاسو له ستونزې سره څه ډول چلند کوئ؟ زه وپږه لرم، تاسې لکه چې گواښ نه وينئ، که تاسې يې وينئ او د له منځه وړلو لپاره يې په راتلونکې کې کومه تگلاره لرئ، نو مهرباني وکړئ ما هم پوه کړئ، زه به مو ملاتړ وکړم.

خليل زاد زياتوي چې نانسي پاول زما خبرې له غوره تېرې کړې او رانه يې وغوښتل چې په دې اړه خپلې څرگندونې بندي کړم.

«د ۲۰۰۴ز، کال په ژمي کې په نيويارک کې د ملگرو ملتونو د عمومي غونډې پر مهال [بوش] د مشرف کوربه و، ولسمشر د راتلونکو کلونو پر مهال هم مرسته وغځوله خو د پټنځايونو په برخه کې کوم پرمختگ ونه شو.» (هماغه کتاب. ۲۷۱-۲۷۲)

خليل زاد په خواشينۍ سره ليکي: «ما د يادې ستونزې په اړه خپل ټينگار ته دوام ورکړ، د ۲۰۰۵ز، کال په لومړيو کې ولسمشر بوش ما ته اجازه راکړه چې له مشرف سره په اسلام آباد کې ووينم ... کرزي له مشرف سره زما له ناستې مخکې زنگ وهلی و، کرزي مشرف ته ويلي وو چې د امريکا سفير درځي چې له تاسو سره وگوري، زه پر هغه پوره باور لرم، تاسې چې په هر څه جوړجاړي ته ورسيدئ موږ ته د منلو وړ دي، زموږ دعاگانې له تاسې سره دي. کرزي ماته د انارو يو کرپټ راکړی و چې مشرف ته يې ډالی کړم، د ناستې پر مهال پاکستاني ولسمشر انار نه اخيستل، هغه په ساره آواز وويل، انار مې نه خوښيږي، هغه زياته کړه: د زرو لرونکي مېوه مې تنگوي.

مشرف د امریکا سفير خليل زاد سره په خپلو خبرو کې، په رڼا ورځ، په پاکستان کې د طالبانو له شتون څخه منکر شو او درې ځله يې تکرار کړه چې طالبان په پاکستان کې نه شته، سفير ليکي: د ناستې پر مهال مې د طالب جنګياليو د پټځايونو مسئله راپورته کړه، لکه څنگه چې مور او پاکستان د اندېښنو وړ مسایلو په اړه په ګډه کار کولی شو... د طالبانو د پټځايونو د له منځه وړلو لپاره هم بايد لار پيدا کړو، مشرف پر خپله څوکي کې راتاو شو، په بحث کې بدلون ناکراره کړ، ويې ويل: «طالبان په پاکستان کې نه شته، د هند څارگره اداره افغان حکومت ته غلط مالومات ورکوي او افغان حکومت يې متحده ايالاتو ته رسوي.» هغه زياته کړه چې د پولې دواړه خواوو ته د خلکو تګ راتګ زيات دی، کيدای شي ځيني وسله وال په خلکو کې ورګډ شوي وي، هغه وويل په پاکستان کې د طالبانو پټځايونه نه شته، که تاسې يې د ټيليفون شمېره يا ادرس لرئ نو مور به يې پر ضد اقدام وکړو. ما ورته وويل: د طالبانو سياسي مشرتابه په پاکستان کې دی، ژورنالېستان د طالب د ويندويانو په پيدا کولو توانيدلي دي، مشرف په ګونګ ډول ځواب راکړ: «د ټولو هغو کډوالو په منځ کې چې د پولې دواړو لورو ته تګ راتګ کوي دا ستونزمنه ده چې د خلکو دقيق تشخيص وشي، تر کومه چې زمونږ مشران او قوماندانان خير دي، طالبان په پاکستان کې نه شته.» (هماغه کتاب. ۲۷۳)

پاکستان له امريکايانو سره له آره د غولوني او تېراستني سياست چلولی دی، امريکايي چارواکي يې له بېلابېلو لارو غولولي او هم يې تر فشار لاندې نيولي وو، که له يوې خوا پاکستانيو چارواکو په پاکستان کې د طالبانو له شتون څخه منکرېدل، له بلې خوا يې د هغوی د اوسيدلو اقرار هم کولو، هغه مهال چې «د پاکستان د (آی، اېس، آی) مشر جنرال اشفاق کياني يوه ورځ په ضمني توګه دا ومنله چې پوځ يې له القاعدې او طالبانو سره مرستې کوي، کله چې جان کيري د ۲۰۰۹ز، کال په اکتوبر کې پاکستان ته ولاړ نو کياني ورته وويل چې ملا عمر په کراچي کې دی خو مور ځکه هغه نه نيسو چې د سولې خبرو ته تاوان ونه رسيري. کياني پوهېده چې ملا عمر په زابل کې دی خو په دې توګه يې غوښتل کيري ته وښيي چې پاکستان په مسایلو کې ډېر زيات رول لري او په آینده کې بايد زياته توجه ورته وشي.» (کارتر ملکزبان: په افغانستان کې د امريکا جګړه. ژباړن: عبدالباري جهاني. ۳۳مخ)

نېټه: ۱۴۰۱/۱۱/۲۲ ل.

نور بيا